

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 16.363 van 1 augustus 2025
in de zaak A. 244.799/VII-42.888**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Sophie Buysse
 kantoor houdend te 2018 Antwerpen
 Korte Van Ruusbroecstraat 48
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 30 april 2025, strekt tot de cassatie van arrest nr. 324.138 van 27 maart 2025 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het dossier van de zaak is op 16 mei 2025 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1. De materiële motiveringsplicht, het redelijkheids-, het zorgvuldigheids- en het evenredigheidsbeginsel zijn als algemene beginselen van behoorlijk bestuur niet van toepassing op jurisdictionele beslissingen zoals het bestreden arrest.

Verzoeker voert aan dat hij “op het moment van het nemen van de bestreden beslissing geen ernstige bedreiging (meer) [vormt] voor de openbare orde of nationale veiligheid, waardoor zijn verblijf niet beëindigd kan worden”, dat hij “zich immers

[heeft] herpakt” en dat “verweerder niet aantoont dat verzoeker nog beweerdelijk actueel een gevaar zou betekenen voor de openbare orde, laat staan dat zij aantoont dat verzoeker een zeer ernstig gevaar zou uitmaken en dat zijn banden met België niet zouden kunnen opwegen tegen dit beweerde gevaar” en hij leidt hieruit een schending af van de voormelde algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Verzoeker vraagt aldus in wezen een nieuwe beoordeling van de zaak zelf, waarvoor de Raad van State als cassatierechter niet bevoegd is.

2. Verzoeker betwist de beoordeling in het bestreden arrest dat de verwerende partij bij het nemen van de in zijn hoofde genomen beslissing tot beëindiging van verblijf heeft voldaan aan de in de artikelen 44*bis*, § 2 en § 4, en 45 van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ voorziene voorwaarden. Hij beperkt zich hierbij tot een theoretische uiteenzetting en een algemene bewering van het tegendeel, evenwel zonder in te gaan op de in de punten 2.7. tot en met 2.10. van het bestreden arrest omstandig ontwikkelde concrete motieven, waarin de actuele en ernstige bedreiging die verzoeker volgens de verwerende partij vormt, wel degelijk aan de orde komt.

Verder treedt de Raad van State als cassatierechter niet in de beoordeling van de zaak zelf en is hij dus niet bevoegd om zelf het al dan niet actuele en ernstige karakter te onderzoeken van de bedreiging die verzoeker zou vormen voor de openbare orde.

3. Het enige middel is in de aangegeven mate, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op één augustus tweeduizend vijftwintig, door:

Carlo Adams,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Bryan Geerts,	toegevoegd griffier.

De griffier

De voorzitter

Bryan Geerts

Carlo Adams